

9 - 22 juny 1997

V Mostra Internacional de Films de Dones

50 anys d'ovnis

Cineastes per al tercer mil·lenni

Antologia crítica del cinema espanyol

V Mostra Internacional de Films de Dones

La Mostra, organitzada per Drac Màgic i la Filmoteca, arriba amb aquesta cinquena edició en un punt de total consolidació. Les seccions habituals, "Panorama" i "Curtmetratge", ofereixen films rodats els darrers anys. La sessió retrospectiva, anomenada "Memòria", està dedicada a les pioneres del Nord i també s'inclou una secció monogràfica dedicada a les realitzadores alemanyes. Els actes paral·lels de la Mostra són els següents: amb el tema "Dones i conflictes" es projectarà el film *Rwanda-Burundi, paraules contra l'obli*, de la directora belga Violaine de Villers, que recull els testimonis de cinc dones hutu supervivents de genocidi. L'acte de presentació, convocat amb la col·laboració de la Càtedra Unesco, disposarà de la presència de la directora del film i de Goretti Mukunde, una de les dones entrevistades al film, així com de Remei Sipi, secretària de l'Associació de Dones d'Ewaiso Ipola. L'acte tindrà lloc a l'Auditori del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (Montalegre, 5), el dia 6 de juny a les 19 hores. El dia 11 de juny, a les 19 hores, tindrà lloc una conferència sobre "El subjecte femení en el discurs cinematogràfic", a càrrec de Teresa de Lauretis, professora del Departament d'Història de la Consciència de la Universitat de Califòrnia-Santa Cruz, especialista en crítica cinematogràfica i representant destacada dels estudis feministes. Aquest acte es desenvoluparà al Centre Internacional de Premsa, del Col·legi de Periodistes (Rambla Catalunya, 10). Al mateix lloc, el dia 13 de juny a les 19 hores, es farà una taula rodona amb el tema "Itineraris cinematogràfics: realitzadores alemanyes", que disposarà de la presència de Lena Stolze, actriu de *Mein Herz Niemandem!*, així com de Regine Eichen, directora de la Feminale de Colònia. L'últim acte previst és la presentació al públic del film col·lectiu *Un espai propi*, un muntatge format per 45 filmacions d'un minut realitzades en vídeo domèstic per diferents dones. A part de les presències esmentades, esperem disposar de la presència de les directors Deepa Mehta, Yan Cui i Mitzi Goldman, així com de les realitzadores catalanes dels curts projectats.

Per a la present edició de la Mostra hem disposat de la col·laboració de l'Institut de Cultura de Barcelona, la Diputació de Barcelona, l'Institut Català de la Dona, el Centre d'Informació i Recursos per a les Dones, la Direcció dels Serveis d'Afers Socials de l'Ajuntament de Barcelona, el Goethe Institut, l'Associació Cultural Trentacinc, l'Associació Catalana de Crítics i Escriptors Cinematogràfics, el Copec, Iberia i la Caixa de Catalunya. També de Ca la Dona, la Llibreria Pròleg i la Mostra Internacional de Cinema Gai i Lèsbic. Finalment, cal assenyalar que, com és habitual, Drac Màgic ha editat un catàleg amb tota la informació de la Mostra.

Mein Herz Niemandem! de Helma Sanders-Brahms

DRAC MÀGIC

Centre de Cultura Contemporània
de Barcelona

ASSOCIACIÓ CATALANA
DE CRÍTICS I ESCRITORS
CINEMATOGRAFICS

Diputació de Barcelona

IBERIA

Ajuntament de Barcelona

Institut de Cultura

CAIXA DE CATALUNYA

GOETHE INSTITUT BARCELONA

COPEC

Ajuntament de Barcelona

Direcció de Serveis
d'Afers Socials

Presentació

Cada any, planificar la Mostra significa desestimar, d'entre la gran quantitat de films que es produeixen, aquells que reflecteixen els interessos actuals de les dones cineastes, però també que posen en relleu els seus progressos, tant en l'aspecte estètic com en el de la construcció argumental, de ficció o documental. Tractem també de rescatar materials cinematogràfics difícils de veure, que sovint queden reclosos en les filmoteques o en escenaris més locals, i que poques vegades es poden contemplar en un marc de referència com aquests espai i context, que ens permetran descobrir-los amb tota la significació i la capacitat expressiva. Una mirada sobre l'actualitat i el disseny del futur, però també una mirada sobre el passat, com a precedent inoblidable del nostre llegat cultural. Per això, el programa d'aquesta V Mostra ofereix aquesta dualitat. D'una banda, el rescat de les obres de les pioneres, aquesta vegada nòrdiques: la directora holandesa Adrienne Solser i la noruega Edith Carlmar, al costat de la gran actriu Asta Nielsen, que va realitzar un documental sobre la seva pròpia vida. De l'altra, la presentació de les noves realitzadores catalanes amb els seus curtmetratges, que exhibirem, com sempre, en una sessió especial.

Gràcies a la col·laboració del Goethe Institut de Barcelona, la relectura dels films d'algunes directores alemanyes conegudes, com Doris Dörrie, o poc o gens conegudes en el nostre país, com Helma Sanders-Brahms, Rebecca Horn i Hermine Huntgeburth, és una altra invitació a la revisió d'uns precedents no gaire llunyans.

Amb una intencionada barreja de ficcions i documentals presentem, en la secció "Panorama", un conjunt de films que reflecteixen l'efervescència de les propostes cinematogràfiques més actuals. D'entre tots els materials, remarquem un subconjunt de pel·lícules que, per la seva temàtica, podríem agrupar sota el títol "dones i conflictes", amb especial incidència en les rivalitats culturals i ètniques. Finalment oferim una sessió especial adreçada a totes les

Asta Nielsen

persones dedicades a l'educació, constituïda per una mostra dels curtmetratges de dibuixos animats realitzats pel Leeds Animation Workshop que, amb ironia i enginy, pretenen sensibilitzar sobre temes com el sexisme, l'ecologia, l'ús del temps, l'estrès, la discriminació i d'altres preocupacions semblants. Agraïm públicament, una vegada més, el suport que hem rebut per part de totes les institucions públiques i privades en aquesta cinquena edició i el de totes les persones que, des del públic, han anat confirmant, any rere any, la confiança i l'interès en les nostres programacions.

Drac Màgic

50 anys d'ovnis

A mitjan 1997 concorren diverses circumstàncies que motiven l'organització d'un cycle de cinema relacionat amb la temàtica del fenomen OVNI (Objecte Volant No Identificat), ja que durant el mes de juny es commemora el cinquantè aniversari de l'observació de Kenneth Arnold, l'esdeveniment considerat com el punt de partida de l'estudi d'aquesta matèria, mentre que a l'octubre el molt barceloní CEI (Centre d'Estudis Interplanetaris), entitat col·laboradora en el cycle, celebrarà el quarantè aniversari de la seva fundació. Un altre aspecte que fa especial l'any 1997 té relació amb la notable presència d'aquesta temàtica als mitjans audiovisuals d'arreu del món.

Agraïm la col·laboració de SITGES: Festival Internacional de Cinema de Catalunya, Columbia Tristar Films de España, Hispano Fox Film, la Filmoteca del Forum Metropolitano de la Coruña i el senyor Xavier Olmos.

CENTRO DE ESTUDIOS INTERPLANETARIOS

Abans del juny de 1947 el món havia parlat d'estels, de pedres caigudes del cel, de carros alats i, just abans, de bombes fantasma associades injustament a les V2 alemanyes, però el 24 de juny d'aquell any un empresari nord-americà va assegurar haver vist, en un trajecte amb la seva avioneta particular, la formació d'una mena d'objectes que semblaven saltironejar com plats llançats damunt l'aigua. Kenneth Arnold, perquè aquest era el seu nom, no podia sospitar que els mitjans de comunicació tardarien escassament una setmana a batejar el nou mite el fenomen dels "plats voladors". Avui, cinquanta anys després, la contalla ha evolucionat i ha crescut: dels plats s'ha passat a un acrònim insípid, OVNI (Objectes Voladors No Identificats) o UFO, en anglès (Unidentified

Independence Day de Roland Emmerich

Flying Objects), i de parlar simplement de llums i d'objectes en el cel, a sospitar-ne el seu origen extraterrestre. Però ara ja no és ni tan sols necessari el vehicle; ells ja són aquí, amagats, barrejats o clonats; amics o agressors, salvadors de la desfeta nuclear/ecològica que s'acosta o invasors i anihiladors de les nostres institucions sacrosantes. I no podien faltar en el cinema. La màquina de somnis també ha sabut retratar aquest, diguem-ne, malson humà, fins i tot des d'abans que se'n parlés en els congressos, en els debats d'estudiosos i de doctors en no se sap ben bé què. No és necessari aprofundir gaire en el fenomen per entendre que els elevats índexs d'audiència aconseguits per la sèrie de televisió *Expedient X* responen al fet que la citada temàtica s'ha convertit en un fenomen social de primera magnitud. Semblava, doncs, inevitable celebrar els cinquanta anys d'ovnis a través del cel-luloide i, amb les naus, els alienígenes. Ens els trobem a casa o a fora, quan anem a fer un tomb per l'espai o, fins i tot, al llit. Són inseparables de la temàtica. Són matèria reservada... Ells van arribar amb el primer accident interplanetari un mes i escaig després de la primera visió. Van caure allà, a Roswell (Nou Mèxic, EUA), on avui resten dissecats, mentre que s'assegura d'altres que han aterrat amb millor peu al nostre planeta, disposats a acompanyar llur missió entre nosaltres.

Centre d'Estudis Interplanetaris

Cineastes per al tercer mil·lenni

Del segle passat al mil·lenni futur, el cinema viu un trànsit convuls en què tot sembla possible, des de la consolidació real fins la

Fernando Trueba en *Lumière et compagnie*

dissolució virtual. La floració acadèmica no hi és incompatible amb la pèrdua de memòria històrica, almenys en el sentit dels vells cinèfils, per a qui tot el gest filmic des dels orígens es podia abastar en un sol moviment panoràmic. La metàfora del mirall trencat podria ser pertinent i dur-nos a fer la pregunta d'aquest cycle d'estiu: quins seran els valors del tan proper mil·lenni? No hem volgut donar una resposta sinó aportar elements de reflexió a l'espectador. Plantejant-ho en termes de realitzadors, hem deixat de banda la majoria dels qui, encara que probablement seguiran fent cinema, ja tenen la seva aportació fonamental a les espalles. De manera realista, hem descartat, doncs, aquells que en altres oficis ja estarien a punt de la jubilació i hem apuntat prioritàriament vers els que s'intueix que encara han de destil·lar les seves essències, sense perdre de vista els que han assolit el punt just de maduració. Tot això dins les reserves obligades per l'espai (una trentena de títols) i el temps (alguns dels més evidents encara són a la cartellera en el moment de tancar el programa), quan ja falten menys de 1000 dies per al 2000 (de fet, durant aquest cycle traspasarem la frontera dels 900). Aleshores es podria repetir aquella pregunta del WAM (World Action for the Millennium), adaptada a l'avinentesa: quin cineasta desitjaries que seguís filmant el proper mil·lenni? (Aquí prescindim de la complementària).

Antologia crítica del cinema espanyol

Hem disposat de la col·laboració de la Filmoteca Espanyola i de l'Associació Espanyola d'Historiadors del Cinema.

Propera quinzena: 50 anys d'ovnis. Cineastes per al tercer mil·lenni. Mestres de la llum: Vittorio Storaro. Antologia crítica del cinema espanyol.

Antologia crítica del cinema espanyol:

Vida en sombras

Llorenç Llobet Gràcia, 1948. Int.: Fernando Fernán Gómez, María Dolores Pradera, Isabel de Pomés, Alfonso Estela, Félix de Pomés, Mary Santpere, Graciela Crespo. Espanya.

Biografia d'un cineasta fictici nascut en un cinema de fira, convertit en operador durant la guerra i per al qual el cinema resulta vital en moments transcendents de la seva vida. Un títol inusual, en la producció espanyola, de cinema dins el cinema. Llobet Gràcia (1911-1976) era un cineasta amateur de Sabadell que amb *Vida en sombras* va fer el salt als 35 mm. Malauradament, el fracàs i la incomprensió que va patir en l'estrena comercial, li van fer perdre les seves il·lusions com a professional i el film va restar en l'oblit fins la seva recuperació en els anys 80, a partir de les dues úniques còpies existents en 16 mm.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Bet, de Koningin van de Jordaan / Bet, la reina de Jordaan. Adrienne Solser, Pierre Hulsman, 1924. Int.: Adrienne Solser, Jan Nooy. Holanda. Muda, amb retòls en català.
Asta Nielsen / Asta Nielsen. Asta Nielsen, 1968. Dinamarca. VOSC.

Adrienne Solser (1873-1943) és considerada com la pionera de la indústria cinematogràfica holandesa. Havia debutat als 10 anys en la companyia teatral del seu pare. El 1924 va fundar una productora per tal de desenvolupar una sèrie de comèdies, en la línia del *slapstick* americà, protagonitzades pel personatge de Bet, una grassona venedora del mercat. Asta Nielsen fou una de les grans estrelles del cinema mut europeu, especialment a Alemanya, amb notables treballs a les ordres de Lubitsch i Pabst.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Döden er et kjaertegn / La mort és una carícia
 Edith Carlmar, 1949. Int.: Claus Wiese, Björg Riiser-Larsen, Ingolf Rogde, Gisle Straume, Einar Vaage. Noruega. VOSC.

Erik és un mecànic que s'enamora de Sonja, una noia de bona família. Dominat per la passió, Erik va deixant de treballar i comença a viure dels diners d'ella. Passada la fascinació dels primers moments, la vida quotidiana introduirà conflictes cada vegada més violents fins arribar a un desenllaç fatal. Carlmar, nascuda el 1911, és considerada com la pionera del cinema noruec, encara que, abans de ser directora, va ser actriu durant 17 anys. Aquest film és el primer que va dirigir, va provocar una gran sensació per les al·lusions eròtiques de la història, considerades molt atrevides per a l'època.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Mitten ins Herz / En pleno corazón
 Doris Dörrie, 1983. Int.: Beate Jensen, Josef Bierbichler, Gabrielle Litty, Nuran Filiz, Jens Müller-Rastede, Joachim Höpner. RFA. VOSE.

Acomiadada del seu treball en un supermercat, Anna rep una estranya proposició d'Armin: ell l'allotjarà, la mantindrà i li pagarà un sou, sense cap contrapartida. Evidentment, la situació es complica. Una al·legoria sobre el poder en les baixes esferes. Primer llargmetratge d'una directora nascuda a Hannover el 1955, que ha desenvolupat una carrera paral·lela com a escriptora. Dins el cinema, ha treballat amb una certa continuïtat des de 1976, amb algunes estrenes puntuals al nostre país.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Sessió de curtmetratges del Leeds Animation Workshop
 1983-1996. Gran Bretanya. VOSC.

Una antologia de films de dibuixos animats que inclou els títols següents:

Give Us A Smile / Somriu-nos (1983), **Crops and Robbers / Col·lites i lladres** (1986), **Home and Dry? / A casa i amb la roba eixuta** (1987), **All Stressed Up / Totalment estressades** (1993), **Through the Glass Ceiling / A través del sostre de vidre** (1994), **No Offence / Sense intenció d'ofendre** (1996), **A Matter of Interest / Un assumpte d'interès** (1990) i **Out to Lunch / Hem sortit a dinar** (1989).

Mostra Internacional de Films de Dones:

Carlota Joaquina, princesa do Brasil / Carlota Joaquina, princesa del Brasil
 Carla Camurati, 1995. Int.: Marieta Severo, Marco Nanini, Marcos Palmeira, Maria Fernanda, Eliana Fonseca. Brasil. VOSC.

El film posa en escena, amb imatges exuberants i barroques, la vida de la princesa espanyola Carlota Joaquina, una dona insolent, sensual i despòtica que aspirava a ser la reina de l'Amazònia i l'emperadriu de l'Amèrica del Sud. Casada amb el príncep portuguès Joao, el seu fill Pedro va establir la independència del Brasil i es convertí en el seu primer emperador. Durant el regnat de Carlota Joaquina i Joao van ser fundades al país moltes institucions que encara perduren.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Y aura-t'il de la neige à Noël? / Nevarà per Nadal?
 Sandrine Veyssset, 1996. Int.: Dominique Reymond, Daniel Duval, Jessica Martinez, Alexandre Roger, Xavier Colonna. França. VOSC.

Una nit d'estiu, en una granja del sud de França, un grup de nens juguen a fet. Els pares treballen la terra, especialment la mare, que cull cebes, tomàquets, naps... sota la vigilància del pare, patró i alhora amant, casat amb una altra dona que viu en un altre poble. La mare és el centre de tot. Ella suavitzava totes les coses i amb tendresa i complicitat aconseguia protegir els seus 7 fills de les tiranies del pare. La rudesia de la vida quotidiana no impedeix els grans moments de felicitat del nucli familiar.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Deutschland bleiche Mutter / Alemanya, mare pàl·lida
 Hilma Sanders-Brahms, 1979. Int.: Eva Mattes, Ernst Jacobi, Elisabeth Stepanek, Angelika Thomas. RFA. VOSC.

La història transcorre durant el nazisme, la Segona Guerra Mundial i els anys 50. Ell és un soldat de l'exèrcit alemany. Ella ha de suportar les bombes i el retorn final a casa amb la nena. Enmig de la desgràcia, la relació entre mare i filla és una illa de felicitat i harmonia. Després, serà víctima d'una violació i patirà les privacions de la postguerra mentre intenta reconstruir inútilment el seu matrimoni i el benestar familiar que tant havien esperat tots tres.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Black Kites / Eines negres. Jo Andres, 1996. Int.: Mimi Goese, Lucian Buscemi, Steve Buscemi. EUA. VOSC.
Rape, A Crime of War / Violació, un crim de guerra. Shelley Saywell, 1996. Canadà. VOSC.

Black Kites està basada en els diaris i els dibuixos realitzats el 1992 per Alma Harjic, artista visual de Sarajevo, que, amb la seva família i alguns col·legues del seu col·lectiu artístic, es va veure obligada a viure en un refugi subterrani per poder sobreviure al setge de la ciutat. El film de Saywell és un documental on es mostra la lluita d'algunes dones per aconseguir incloure la violació en l'agenda del Tribunal de Crims de Guerra de la Haia, a partir de les violacions de dones en la guerra de l'exlugooslàvia, i que mostra esgarrifadors testimonis de dones violades i d'alguns violadors.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Im Kreise der Lieben / Entre los seres queridos
 Hermine Huntgeburth, 1991. Int.: Barbara Auer, Karin Baal, Ruth Hellberg, Edgard Selge. Alemanya. VOSE.

Una comèdia d'humor negre entorn de la vida i la convivència de tres dones —l'àvia, la mare i la filla— que viuen en un pis antic d'Hamburg. Maria, de 30 anys, distreu la família amb els seus afers matrimonials. Gertrud, de 50 anys, està dominada pel seu desig de trobar un home que l'estimi. Emmi, l'àvia, porta el control de tot. Les tres dones viuen atrapades en la seva dependència emotiva en un delicat equilibri que es veu alterat el dia que un dels pretendents de Maria s'enamora bojament d'ella.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Sessió de curtmetratges de directores catalanes

La sessió inclou els curtmetratges següents:
Júlia. Mercè Rodríguez, 1997. Catalunya. VC. **Lulú.** Dàlia Rovira, 1996. Catalunya. VC. **Narcis Comadira, esculptor el temps.** Ona Planas, 1997. Catalunya. VC. **Paraules.** Laura Mañá, 1996. Catalunya. VC. **Truquin abans d'entrar.** Tola Castillo, 1996. Catalunya. VC.

Amb la presència de les realitzadores catalanes

Sessió especial:

Un espai propi.
 Film col·lectiu, 1997. Catalunya. V.C.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Stories of Honour and Shame / Històries d'honor i vergonya. Antonia Caccia, 1996. Gran Bretanya-Palestina. VOSC.
Hatred / Odi. Mitzi Goldman, 1996. Austràlia. VOSC.

Dos documentals que plantegen, amb òptiques divergents, els conflictes sorgits entre cultures diferents. Antonia Caccia ens parla de la situació de la dona palestina a la franja de Gaza, parcialment administrada per una autoritat nacional després de 27 anys d'ocupació per part d'Israel. *Hatred* està dirigida per una dona, filla d'una de les víctimes del nazisme, que, després de la caiguda del mur, fa una enquesta sobre la reunificació d'Alemanya. De rerefons, la Guerra del Golf.

Amb la presència de Mitzi Goldman

Mostra Internacional de Films de Dones:

Stolen Moments / Moments robats
 Margaret Wescott, 1987. Narradora: Kate Nelligan. Canadà. VOSC.

Un documental que proposa un viatge per l'Amèrica del Nord i Europa per tal d'atrapar els "moments robats" de la història lesbica: la cultura lesbica a París, el Berlín i l'Amsterdam de la preguerra; les experiències de les dones en els camps de concentració nazi; els espectacles líbics a Nova York dels 50, així com a escenaris culturals contemporanis: dels clubs de dones motoristes al Festival de Música de Dones de Michigan i els Jocs Gai de Vancouver. Inclou els testimonis d'escriptores com Joan Nestle, Leslie Feinberg i Audre Lorde.

Mostra Internacional de Films de Dones:

The Powder Room / Lavabo de senyores. Ann Kennard, 1996. Canadà. VOSC. **Fiction and Other Truths: A Film about Jane Rule / Ficció i altres realitats: un film sobre Jane Rule.** Lynne Fernie, Aerylly Weissman, 1994. Canadà. VOSC.

Ann Kennard s'endinsa en un particular recorregut pels espais més privats de les dones: els lavabos —que veurem d'indrets molt diferents—, el lloc on poden parlar de les seves emocions i plorar més íntims sense homes al voltant. Jane Rule és una escriptora i activista nord-americana de llarga activitat en la lluita contra la censura i a favor de la seva convicció sobre la capacitat de viure i estimar. El documental ens mostra la seva trajectòria personal, combinant entrevistes, imatges d'arxiu i dramatitzacions d'alguns fets.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Carlota Joaquina, princesa do Brasil / Carlota Joaquina, princesa del Brasil
 Carla Camurati, 1995. Int.: Marieta Severo, Marco Nanini, Marcos Palmeira, Maria Fernanda, Eliana Fonseca. Brasil. VOSC.

El film posa en escena, amb imatges exuberants i barroques, la vida de la princesa espanyola Carlota Joaquina, una dona insolent, sensual i despòtica que aspirava a ser la reina de l'Amazònia i l'emperadriu de l'Amèrica del Sud. Casada amb el príncep portuguès Joao, el seu fill Pedro va establir la independència del Brasil i es convertí en el seu primer emperador. Durant el regnat de Carlota Joaquina i Joao van ser fundades al país moltes institucions que encara perduren.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Buster's Bedroom / L'habitació de Buster
 Rebecca Horn, 1990. Int.: Donald Sutherland, Géraldine Chaplin, Valentina Cortese, Amanda Ooms, David Warrilow. Alemanya-Canadà-Portugal. VOSC.

Mitjançant una posada en escena estrafolària i completament irracional, amb plans enquadrats com a quadres, personatges excèntrics i un aire general de somni estrany, el film descriu l'experiència d'un estudiant de cinema que està investigant sobre Buster Keaton. L'acció se situa a la Nirvana House, un sanatori totalment deteriorat, situat al desert de Califòrnia, on Keaton havia seguit un tractament antialcohòlic.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Y aura-t'il de la neige à Noël? / Nevarà per Nadal?
 Sandrine Veyssset, 1996. Int.: Dominique Reymond, Daniel Duval, Jessica Martinez, Alexandre Roger, Xavier Colonna. França. VOSC.

Una nit d'estiu, en una granja del sud de França, un grup de nens juguen a fet. Els pares treballen la terra, especialment la mare, que cull cebes, tomàquets, naps... sota la vigilància del pare, patró i alhora amant, casat amb una altra dona que viu en un altre poble. La mare és el centre de tot. Ella suavitzava totes les coses i amb tendresa i complicitat aconseguia protegir els seus 7 fills de les tiranies del pare. La rudesia de la vida quotidiana no impedeix els grans moments de felicitat del nucli familiar.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Mein Herz Niemandem! / El meu cor és només meu!
 Helma Sanders-Brahms, 1997. Int.: Lena Stolze, Cornelius Obonya, Oliver Grice, Thomas Ruffer. Alemanya. VOSC.

El film il·lustra —amb la inclusió d'imatges documentals— la història d'amor entre la poetessa jueva Else Lasker-Schuler i el poeta alemany Gottfried Benn, que, a l'inici del segle, eren dos rivals en la poesia lírica que van lliurar-se a un dels més bells diàlegs amorosos de la literatura universal. La separació es va produir arran que ell esdevingué un seguidor dels nazis, fins que la seva poesia va ser considerada com a "degenerada". Ella va haver de fugir d'Alemanya i es va refugiar a Israel.

Amb la presència de Lena Stolze

Mostra Internacional de Films de Dones:

Le déménagement / La mudança. Chantal Akerman, 1992. Int.: Sami Frey. França. VOSC.
Hide and Seek / Jugar a fet. Su Friedrich, 1996. Int.: Chels Holland, Ariel Mara, Alicia Manta, Ashley Carlisle. EUA. VOSC.

Un home que es canvia de domicili i duu a terme un monòleg interior és el motor del migmetratge d'Akerman. El film de Friedrich és a mig camí del documental i la ficció, mostra una fase de l'existència on la sexualitat encara no està definida del tot i s'interroga sobre la manera com una nena es pot adonar que el seu "príncep blau" és en realitat una princesa. Inclou entrevistes amb dones sobre el seu lesbianisme i material d'arxiu provinent de films d'educació sexual i de films amateurs.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Fire / Fuego
 Deepa Mehta, 1996. Int.: Shabana Azmi, Nandita Das, Kulbushan Kharbanda, Jaaved Jaferi, Ranjit Chowdhry. Canadà. VOSE.

Sita s'incorpora, mitjançant el matrimoni, en una família tradicional de Delhi. La seva mentalitat moderna xoca aviat amb la resta dels membres de la família i trasbalsa especialment Radha, la dona del germà gran, que comença a qüestionar-se la seva situació personal. La pel·lícula constitueix una exploració de les contradiccions i el caos entre el vell i el nou, i es pot considerar també com una metàfora sobre les transicions que ha conegut l'Índia, un país on el film està prohibit.

Amb la presència de Deepa Mehta i les actrius principals

Mostra Internacional de Films de Dones:

Chinese Chocolate / Xocolata xinesa
 Yan Cui, Qi Chang, 1995. Int.: Diana Peng, Shirley Cui, Bo Z. Wang, Henry Wang, James Purcell. Canadà. VOSC.

Dues dones xineses arriben a Toronto amb el mateix avió. El film descriu el procés de cadascuna per enfrontar-se a la realitat del món occidental, la pèrdua de referències i codis morals i l'inici de la seva relació amorosa i sexual. Creient que no poden prendre un reconeixement social de la seva relació, cadascuna busca l'amor d'un home. Una s'acosta a la prostitució; l'altra es compromet totalment en una nova relació.

Amb la presència de Yan Cui

Mostra Internacional de Films de Dones:

Le déménagement / La mudança. Chantal Akerman, 1992. Int.: Sami Frey. França. VOSC.**Hide and Seek / Jugar a fet.** Su Friedrich, 1996. Int.: Chels Holland, Ariel Mara, Alicia Manta, Ashley Carlisle. EUA. VOSC.

Un home que es canvia de domicili i duu a terme un monòleg interior és el motor del migmètrage d'Akerman. El film de Friedrich és a mig camí del documental i la ficció, mostra una fase de l'existència on la sexualitat encara no està definida del tot i s'interroga sobre la manera com una nena es pot adonar que el seu "príncep blau" és en realitat una princesa. Inclou entrevistes amb dones sobre el seu lesbianisme i material d'arxiu provinent de films d'educació sexual i de films amateurs.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Im Kreise der Lieben / Entre los seres queridos

Hermine Huntgeburth, 1991. Int.: Barbara Auer, Karin Baal, Ruth Hellberg, Edgar Selge. Alemanya. VOSE.

Una comèdia d'humor negre entorn de la vida i la convivència de tres dones —l'àvia, la mare i la filla— que viuen en un pis antic d'Hamburg. Maria, de 30 anys, distreu la família amb els seus afers matrimonials. Gertrud, de 50 anys, està dominada pel seu desig de trobar un home que l'estimi. Emmi, l'àvia, porta el control de tot. Les tres dones viuen atrapades en la seva dependència emotiva en un delicat equilibri que es veu alterat el dia que un dels pretendents de Maria s'enganora bojament d'ella.

50 anys d'ovnis:

Le voyage dans la lune / Viatge a la lluna

Georges Méliès, 1902. França. Muda.

Earth Vs. The Flying Saucers / La terra contra els plats voladors

Fred F. Sears, 1956. Int.: Hugh Marlowe, Joan Taylor, Donald Curtis, Morris Ankrum, John Zaremba, Tom Browne. EUA. VOSC.

Si Méliès va ser el primer que ens va portar a explorar l'espai, el film de Sears és una de les més reeixides mostres de la prolífica producció d'invasions extraterrestres dels anys 50. Amb efectes especials del mestre Ray Harryhausen, és el film que, sens dubte, Tim Burton tenia a la memòria quan va rodar la divertidíssima *Mars Attacks!*.

50 anys d'ovnis:

20 Million Miles to Earth / La bestia de otro planeta

Nathan Juran, 1957. Int.: William Hopper, Joan Taylor, Frank Puglia, John Zaremba, Thomas B. Henry. EUA. VOSE.

L'accidentat retorn de la primera expedició terrestre a Venus permet que algunes mostres de vida que han portat del planeta quedin lliures. Una esdevé un monstre terrible que creix, es transforma i mata tothom que se li posa al davant. Un modest antecedent de l'*Alien* de Scott, amb efectes especials de Ray Harryhausen, que interpreta, en plan *cameo*, l'home que alimenta els elefants del zoo.

Cineastes per al tercer mil·lenni:

O tercer milenio / El tercer milenio

Jorge Bodanzky, Wolf Gauer, 1981. Int.: El senador Evandro Carreira. Brasil-RFA. VOSE.

La càmera, en pla cinema-veritat, segueix el viatge anual que el senador Carreira fa pel seu districte, l'Amazònia, i exposa alguns dels problemes d'exploració i marginació que viu la comunitat nativa. Per a Carreira, "l'Amazònia és la terra del tercer mil·lenni, el futur aquàtic". Després de veure el documental, la pregunta que es manté en la ment de l'espectador, especialment si té vocació ecologista, és: què en quedarà, de l'Amazònia, en el tercer mil·lenni?

50 anys d'ovnis:

Invasion of the Body Snatchers / La invasión de los ladrones de cuerpos

Don Siegel, 1956. Int.: Kevin McCarthy, Dana Wynter, Larry Gates, Carolyn Jones, King Donovan, Sam Peckinpah. EUA. VOSE.

Un dels grans clàssics del cinema de ciència-ficció, inèdit comercialment fins fa 10 anys al nostre país, que utilitza un tractament propi del cinema negre per explicar una invasió extraterrestre. "L'obra és indissociable de la fantasmagoria arrelada en la consciència americana per a la qual va ser elaborada: poques vegades un film haurà posat en crisi el sentiment de seguretat tan hàbilment; es tracta d'un sentiment que els resulta indispensable per sobreviure i, d'aquesta manera, el film posa en relleu una vulnerabilitat insospitada i traumàtica" (Gérard Lenne).

50 anys d'ovnis:

The Day the Earth Stood Still / Ultimàtum a la terra

Robert Wise, 1951. Int.: Michael Rennie, Patricia Neal, Hugh Marlowe, Sam Jaffe, Billy Gray, Francis Bavier, Lock Martin. EUA. VOSE.

Definitivament, no estem sols a l'Univers. Els habitants de la resta dels planetes ens vigilen perquè el nostre comportament, especialment pel que fa al control de les armes nuclears, no és del tot ortodox i comporta un risc que podria trencar l'equilibri de l'espai. Per això ens envien un portaveu, Klaatu (us sona "Klaatu barada niko"?), amb un ajudant, Gort, per fer-nos una seriosa advertència: si els toquem molt el nas, hauran de prendre mesures dràstiques. Un clàssic de la ciència-ficció on, excepcionalment i fins l'arribada d'ET, els visitants són pacífics, amb una esplèndida banda sonora de Bernard Herrmann.

Antologia crítica del cinema espanyol:

Brigada criminal

Ignacio F. Iquino, 1950. Int.: José Suárez, Alfonso Estela, Manuel Gas, Soledad Lame, Pedro de Córdoba, Barta Barri, Maruchi Fresno, Antonio Amaya. Espanya.

"Basada en un interessant argument de José Santugini. El guió és obra de Lladó, Bengoa i el propi realitzador. Hàbilment desenvolupa, lloa l'agosarada tasca del Cos de Policia en la seva lluita constant contra el crim. Tot és acció, portada amb un ritme impressionant. Hi predomina en tot moment la mesura exacta d'allò que podem considerar com una lliçió de bon cinema. Només cal recordar la seqüència de la persecució del criminal amatag en un edifici en construcció: vet aquí un fragment del millor cinema policíac de tots els temps" (Fernando Méndez-Leite).

Mostra Internacional de Films de Dones:

Sessió de curtmetratges del Leeds Animation Workshop

1983-1996. Gran Bretanya. VOSC.

Una antologia de films de dibuixos animats que inclou els títols següents:

Give Us A Smile / Somriu-nos (1983), **Crops and Robbers / Collites i lladres** (1986), **Home and Dry? / A casa i amb la roba eixuta** (1987), **All Stressed Up / Totalment estressades** (1993), **Through the Glass Ceiling / A través del sostre de vidre** (1994), **No Offence / Sense intenció d'ofendre** (1996), **A Matter of Interest / Un assumpte d'interès** (1990) i **Out to Lunch / Hem sortit a dinar** (1989).

Mostra Internacional de Films de Dones:

Døden er et kjaertegn / La mort és una carícia

Edith Carlmar, 1949. Int.: Claus Wiese, Björg Riiser-Larsen, Ingolf Rogde, Gisle Straume, Einar Vaage. Noruega. VOSC.

Erik és un mecànic que s'enganora de Sonja, una noia de bona família. Dominat per la passió, Erik va deixant de treballar i comença a viure dels diners d'ella. Passada la fascinació dels primers moments, la vida quotidiana introduirà conflictes cada vegada més violents fins arribar a un desenllaç fatal. Carlmar, nascuda el 1911, és considerada com la pionera del cinema noruec, encara que, abans de ser directora, va ser actriu durant 17 anys. Aquest film és el primer que va dirigir; va provocar una gran sensació per les al·lusions eròtiques de la història, considerades molt atrevides per a l'època.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Bet, de Koningin van de Jordaan / Bet, la reina de Jordaan.

Adrienne Solser, Pierre Hulsmann, 1924. Int.: Adrienne Solser, Jan Nooy, Holanda. Muda, amb rètols en català.

Adrienne Solser (1873-1943) és considerada com la pionera de la indústria cinematogràfica holandesa. Havia debutat als 10 anys en la companyia teatral del seu pare. El 1924 va fundar una productora per tal de desenvolupar una sèrie de comèdies, en la línia del *slapstick* americà, protagonitzades pel personatge de Bet, una grassona venedora del mercat. Asta Nielsen fou una de les grans estrelles del cinema mut europeu, especialment a Alemanya, amb notables treballs a les ordres de Lubitsch i Pabst.

50 anys d'ovnis:

Invasion of the Body Snatchers / La invasión de los ladrones de cuerpos

Don Siegel, 1956. Int.: Kevin McCarthy, Dana Wynter, Larry Gates, Carolyn Jones, King Donovan, Sam Peckinpah. EUA. VOSE.

Un dels grans clàssics del cinema de ciència-ficció, inèdit comercialment fins fa 10 anys al nostre país, que utilitza un tractament propi del cinema negre per explicar una invasió extraterrestre. "L'obra és indissociable de la fantasmagoria arrelada en la consciència americana per a la qual va ser elaborada: poques vegades un film haurà posat en crisi el sentiment de seguretat tan hàbilment; es tracta d'un sentiment que els resulta indispensable per sobreviure i, d'aquesta manera, el film posa en relleu una vulnerabilitat insospitada i traumàtica" (Gérard Lenne).

50 anys d'ovnis:

Independence Day / Independence Day

Roland Emmerich, 1996. Int.: Will Smith, Bill Pullman, Jeff Goldblum, Mary McDonnell, Robert Loggia, Margaret Collin. EUA. VOSE.

La sensació de la temporada passada va ser aquesta invasió extraterrestre que assolí el planeta i... les taquilles. El que no sabien els invasors és que no es pot espantjar la festa nacional americana (i de la resta del món, també?) i esperar que allà es quedin tan tranquils. Fins i tot el President encapçalà la resposta a un afront d'aquesta mena. Si deixem voltar la imaginació i situem una història similar en el nostre territori, podem estar tranquils. Els enviem l'eixelebrat M.A.R. amb el seu "Os vais a enterar" i els interessos del país estaran ben protegits.

Començarà a les 19.15 hores

Cineastes per al tercer mil·lenni:

Lumière et compagnie / Lumière y compañía

M. Allouache, T. Angelopoulos, V. Aranda, G. Axel, J. Boorman, Y. Chahine, A. Corneau, R. Depardon, C. Gavras, F. Girod, P. Greenaway, L. Hallström, M. Haneke, H. Hudson, G. Kaboré, A. Kiarostami, C. Klapisch, A. Konchalovsky, P. Leconte, S. Lee, C. Lelouch, B. Luna, D. Lynch, I. Merchant/J. Ivory, C. Miller, I. Ouedraogo, A. Penn, L. Pintilie, J. Rivette, H. Sanders, J. Schatzberg, N. Trintignant, F. Truëba, L. Ullmann, J. Van Dormael, R. Wargnier, W. Wenders, Z. Yimou, K. Yoshida, 1995. França-Espanya-Suècia. VOSE.

Coordinats per Sarah Moon i seguint una iniciativa del Museu del Cinema de Lió i de Philippe Poulet, 40 cineastes es posen darrere una versió reconstruïda de la càmera dels Lumière i fan el seu particular homenatge al centenari del cinema.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Mitten ins Herz / En pleno corazón

Doris Dörrie, 1983. Int.: Beate Jensen, Josef Bierbichler, Gabrielle Litty, Nuran Filiz, Jens Müller-Rastede, Joachim Höpner. RFA. VOSE.

Acomiadada del seu treball en un supermercat, Anna rep una estranya proposició d'Armin: ell l'allotjarà, la mantindrà i li pagarà un sou, sense cap contrapartida. Evidentment, la situació es complica. Una al·legoria sobre el poder en les baixes esferes. Primer llargmetratge d'una directora nascuda a Hannover el 1955, que ha desenvolupat una carrera paral·lela com a escriptora. Dins el cinema, ha treballat amb una certa continuïtat des de 1976, amb algunes estrenes puntuals al nostre país.

Mostra Internacional de Films de Dones:

The Powder Room / Lavabo de senyores. Ann Kennard, 1996. Canadà. VOSC.**Fiction and Other Truths: A Film about Jane Rule / Ficcions i altres realitats: un film sobre Jane Rule.** Lynne Fernie, Aeryn Weissman, 1994. Canadà. VOSC.

Ann Kennard s'endinsa en un particular recorregut pels espais més privats de les dones: els lavabos —que veurem d'indrets molt diferents—, el lloc on poden parlar de les seves emocions i plaers més íntims sense homes al voltant. Jane Rule és una escriptora i activista nord-americana de llarga activitat en la lluita contra la censura i a favor de la seva convivència sobre la capacitat de viure i estimar. El documental ens mostra la seva trajectòria personal, combinant entrevistes, imatges d'arxiu i dramatitzacions d'alguns fets.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Stolen Moments / Moments robats

Margaret Wescott, 1987. Narradora: Kate Nelligan. Canadà. VOSC.

Un documental que proposa un viatge per l'Amèrica del Nord i Europa per tal d'atrapar els "moments robats" de la història lesbica: la cultura lesbica a París, el Berlín i l'Amsterdam de la preguerra; les experiències de les dones en els camps de concentració nazi; els espectacles lísbics al Nova York dels 50, així com a escenaris culturals contemporanis: dels clubs de dones motoristes al Festival de Música de Dones de Michigan i els Jocs Gai de Vancouver. Inclou els testimonis d'escriptores com Joan Nestle, Leslie Feinberg i Audre Lorde.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Chinese Chocolate / Xocolata xinesa

Yan Cui, Qi Chang, 1995. Int.: Diana Peng, Shirley Cui, Bo Z. Wang, Henry Wang, James Purcell. Canadà. VOSC.

Dues dones xineses arriben a Toronto amb el mateix avió. El film descriu el procés de cadascuna per enfrontar-se a la realitat del món occidental, la pèrdua de referències i codis morals i l'inici de la seva relació amorosa i sexual. Creient que no poden pretendre un reconeixement social de la seva relació, cadascuna busca l'amor d'un home. Una s'acosta a la prostitució; l'altra es compromet totalment en una nova relació.

Mostra Internacional de Films de Dones:

Rape, A Crime of War / Violació, un crim de guerra

Shelley Saywell, 1996. Canadà. VOSC.

Hatred / Odi

Mitzi Goldman, 1996. Austràlia. VOSC.

El film de Saywell és un documental on es mostra la lluita d'algunes dones per aconseguir incloure la violació en l'agenda del Tribunal de Crims de Guerra de la Haia, a partir de les violacions de dones en la guerra de l'exugoslàvia, i que mostra esgarifadors testimonis de dones violades i d'alguns violadors. *Hatred* està dirigida per una dona, filla d'una de les víctimes del nazisme, que, després de la caiguda del mur, fa una enquesta sobre la reunificació d'Alemanya. De rerefons, la Guerra del Golf.

Cineastes per al tercer mil·lenni:

Lumière et compagnie / Lumière y compañía

M. Allouache, T. Angelopoulos, V. Aranda, G. Axel, J. Boorman, Y. Chahine, A. Corneau, R. Depardon, C. Gavras, F. Girod, P. Greenaway, L. Hallström, M. Haneke, H. Hudson, G. Kaboré, A. Kiarostami, C. Klapisch, A. Konchalovsky, P. Leconte, S. Lee, C. Lelouch, B. Luna, D. Lynch, I. Merchant/J. Ivory, C. Miller, I. Ouedraogo, A. Penn, L. Pintilie, J. Rivette, H. Sanders, J. Schatzberg, N. Trintignant, F. Truëba, L. Ullmann, J. Van Dormael, R. Wargnier, W. Wenders, Z. Yimou, K. Yoshida, 1995. França-Espanya-Suècia. VOSE.

Coordinats per Sarah Moon i seguint una iniciativa del Museu del Cinema de Lió i de Philippe Poulet, 40 cineastes es posen darrere una versió reconstruïda de la càmera dels Lumière i fan el seu particular homenatge al centenari del cinema.

50 anys d'ovnis:

Independence Day / Independence Day

Roland Emmerich, 1996. Int.: Will Smith, Bill Pullman, Jeff Goldblum, Mary McDonnell, Robert Loggia, Margaret Collin. EUA. VOSE.

La sensació de la temporada passada va ser aquesta invasió extraterrestre que assolí el planeta i... les taquilles. El que no sabien els invasors és que no es pot espantjar la festa nacional americana (i de la resta del món, també?) i esperar que allà es quedin tan tranquils. Fins i tot el President encapçalà la resposta a un afront d'aquesta mena. Si deixem voltar la imaginació i situem una història similar en el nostre territori, podem estar tranquils. Els enviem l'eixelebrat M.A.R. amb el seu "Os vais a enterar" i els interessos del país estaran ben protegits.

Començarà a les 21.30 hores